

DECIZIE

BO2011_0299

Data: .2011

Prin contestația nr. •/13.01.2011, înregistrată la Consiliul Național de Soluționare a Contestațiilor cu nr. •/17.01.2011, depusă de SC • SRL, cu sediul în •, CUI •, privind procedura de cerere de oferte pentru atribuirea contractului de servicii de reevaluare a imobilizărilor corporale și a terenurilor aparținând SC • SA, cod CPV 79212110-7, cu data de deschidere a ofertelor 22.12.2011, organizată de SC • SA, cu sediul în •, CUI •, în calitate de autoritate contractantă, contestatoarea a solicitat anularea procedurii de atribuire.

În baza legii și a documentelor depuse de părți,
CONSILIUL NAȚIONAL DE SOLUȚIONARE A CONTESTAȚIILOR

DECIDE:

În temeiul art. 278 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006 privind atribuirea contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii, cu modificările și completările ulterioare, pentru considerentele evocate în motivarea prezentei, admite în parte contestația SC • SRL nr. •/13.01.2011 și anulează raportul procedurii de atribuire nr. •/12.01.2011 și adresele autorității contractante de comunicare către ofertanți a rezultatului procedurii. Obligă autoritatea contractantă la reevaluarea ofertelor și la emiterea unui nou raport al procedurii de atribuire, cu respectarea întocmai a documentației de atribuire și a legislației în vigoare privind achizițiile publice, în termen de cel mult zece zile de la data primirii prezentei decizii. După reevaluarea ofertelor, autoritatea va comunica ofertanților rezultatul procedurii, cu respectarea cap. V, secțiunea a 5-a, din ordonanța de urgență evocată.

În baza art. 278 alin. (5) din aceeași ordonanță de urgență, respinge ca nefondat capătul de cerere de anulare a întregii proceduri de atribuire din contestația SC • SRL.

Prezenta decizie este obligatorie pentru părți, în conformitate cu dispozițiile art. 280 alin. (1) și (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006. Împotriva prezentei decizii se poate formula plângere în termen de zece zile de la comunicare.

MOTIVARE

În luarea deciziei s-au avut în vedere următoarele:

Consiliul a fost legal sesizat și este competent, potrivit dispozițiilor art. 266 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006, cu modificările și completările ulterioare, să soluționeze contestația de față, prin care SC ▪ SRL reclamă ca fiind nelegală și abuzivă decizia autorității de respingere a ofertei sale, în contextul în care a depus la autoritate copia certificatului ISO 9001/2008 solicitat, dovezi asupra pregătirii personalului societății cu privire la standardele de calitate, precum și declarație pe proprie răspundere privind același aspect.

În punctul său de vedere nr. ▪/19.01.2011 asupra contestației, autoritatea contractantă susține în apărare că, una dintre condițiile de calificare prevăzute în fișa de date a achiziției a fost ca ofertantul să prezinte "certificat/declarație pe propria răspundere privind certificarea sistemului de management al calității conform SR EN ISO 9001/2008". Petenta a prezentat copia certificatului tranzitoriu nr. ▪/2009, emis de ▪, prin care se certifică faptul că sistemul calității aplicat de SC ▪ SRL a fost auditat de emitent. Cu adresa nr. ▪/29.12.2010, autoritatea a solicitat completarea ofertei cu certificatul/declarația pe propria răspundere privind certificarea sistemului de management al calității, solicitare în urma căreia petenta a adus o declarație privind sistemul de management al calității, din care nu rezultă că sistemul pe care îl aplică este certificat conform SR EN ISO 9001/2008. În consecință, oferta petentei a fost respinsă ca inacceptabilă.

Sunt depuse la consiliu copiile documentelor aferente derulării procedurii de atribuire, inclusiv ale ofertelor.

Din examinarea materialului probator administrat, aflat la dosarul cauzei, consiliul reține următoarele:

Procedura utilizată de SC ▪ SA pentru atribuirea contractului de servicii de reevaluare a imobilizărilor corporale și a terenurilor este cererea de oferte, iar criteriul de atribuire este "prețul cel mai scăzut".

Până la termenul limită stabilit au fost primite patru oferte, în urma evaluării cărora și a respingerii celei aparținând SC ▪ SRL, pentru motivele evocate mai sus, ofertanta SC ▪ SRL a depus la consiliu contestația de față, împotriva rezultatului procedurii, solicitând anularea procedurii de atribuire.

Raportat la argumentele cuprinse în contestație și la actul atacat, consiliul apreciază că voința societății contestatoare este de a obține în primul rând anularea actului autorității prin care a fost respinsă oferta sa și, în subsidiar, anularea întregii proceduri de atribuire. Astfel fiind, obiectul real al contestației îl formează

solicitarea de anulare a actului de respingere a ofertei și, în subsidiar, a procedurii organizate.

Asupra aspectelor de fond contestate, consiliul constată că în fișa de date a achiziției, la pct. IV.5, autoritatea a inclus cerința prezentării de către ofertanți a "*certificatului/declarației pe proprie răspundere privind certificarea sistemului de management al calitatii conform SR EN ISO 9001/2008 sau echivalent*", pentru îndeplinirea căreia SC ▪ SRL a prezentat "*Transitory Certificate Number 4025 issued in ▪ al 15 August 2009 to certify that the Quality System of ▪ s.r.l. it was audited by ...*". Domeniul aprobării menționat în certificat este "activități de consultanță și management pentru IMM-uri - evaluare bunuri și clădiri".

Astfel cum a raționat și autoritatea contractantă, prin respectivul certificat "tranzitoriu" nu se probează certificarea sistemului de management al calității conform SR EN ISO 9001:2008 pentru SC ▪ SRL. Nici măcar nu se indică faptul că auditarea firmei a privit sistemului de management al calității conform SR EN ISO 9001:2008. În documentul depus singura referire la ISO 9001:2008 apare în chenarul unde figurează sigla BM Trada, de unde se poate deduce că BM Trada deține certificare ISO 9001:2008, nu SC ▪ SRL.

Așadar, documentul inclus de SC ▪ SRL în oferta sa nu confirmă efectuarea auditului pozitiv pentru ISO 9001.

Pe de altă parte, este întemeiată suspiciunea autorității contractante cu privire la certificatul tranzitoriu în referință, întrucât de la emiterea lui în august 2009 și până la momentul organizării procedurii de atribuire a trecut mai mult de un an de zile, perioadă care se presupune că era mai mult decât suficientă pentru primirea unui certificat definitiv.

Consiliul stabilește că în cauză au relevanță dispozițiile art. 193 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006, conform căreia în situația în care operatorul economic nu deține certificatul de calitate solicitat de autoritatea contractantă, aceasta din urmă are obligația de a accepta orice probe sau dovezi care confirmă asigurarea unui nivel corespunzător al calității. La art. 177 alin. (2) se dispune că autoritatea contractantă nu are dreptul de a impune candidaților/ofertanților obligativitatea prezentării unei certificări specifice, aceștia din urmă având dreptul de a prezenta, în scopul demonstrării îndeplinirii anumitor cerințe, orice alte documente echivalente cu o astfel de certificare sau care probează, în mod concludent, îndeplinirea respectivelor cerințe. De asemenea, sunt relevante și următoarele norme din Hotărârea Guvernului nr. 925/2006:

- art. 7: "Criteriile de calificare și selecție [...] au ca scop demonstrarea potențialului tehnic, financiar și organizatoric al fiecărui operator economic participant la procedură, potențial care

trebuie să reflecte posibilitatea concretă a acestuia de a îndeplini contractul și de a rezolva eventualele dificultăți legate de îndeplinirea acestuia, în cazul în care oferta sa va fi declarată câștigătoare";

- art. 11 alin. (2): "Documentele solicitate nu trebuie să limiteze posibilitatea ofertantului/candidatului de a demonstra îndeplinirea criteriilor de calificare și prin alte mijloace, în măsura în care acestea pot fi considerate edificatoare de către autoritatea contractantă."

Cu toate că în certificatul tranzitoriu depus de ofertant la autoritate se precizează că societatea a parcurs o auditare a sistemului calității, autoritatea nu a luat în considerare respectiva precizare, mărginindu-se să argumenteze că documentul nu constituie o dovadă de confirmare a certificării calității în baza SR EN ISO 9001:2008. Însă, cerința certificării sistemului de management al calității nu trebuie interpretată în abstract sau formal (există sau nu certificat), ci în concret, ținându-se seama că are ca unic scop verificarea posibilității ofertanților de a realiza serviciu licitat. Astfel fiind și raportat la normele legale precitate, prin documentul depus la autoritatea contractantă se constată că SC ▪ SRL ar putea avea implementat managementul de calitate cerut, auditul fiind efectuat.

În măsura în care aprecia că există un risc privind situația faptică sau valabilitatea anumitor documente, pe care nu dorea să și-l asume, în baza art. 78 teza I din Hotărârea Guvernului nr. 925/2006 autoritatea contractantă avea obligația legală să clarifice acest aspect anterior considerării conformității sau neconformității/ respingerii ofertei. Orice decizie a autorității privind admiterea sau respingerea unei oferte trebuie fundamentată pe o evaluare temeinică a ofertei, sub toate aspectele acesteia, și pe probe concludente, iar nu pe simple îndoieli cu privire la asigurarea standardului de calitate impus "sau echivalent". Cum s-a arătat mai sus, legea permite aducerea și a unor documente echivalente, prin care să se dovedească asigurarea aplicării standardului în discuție. Luând act de existența certificatului în discuție, autoritatea trebuia să manifeste o minimă diligență și un minim rol activ pentru clarificarea situației, iar nu să argumenteze simplist că ofertantul nu are certificat managementul calității pe baza ISO 9001:2008.

În cazul în care există incertitudini sau neclarități în ceea ce privește anumite documente prezentate, autoritatea contractantă are dreptul de a solicita detalii, precizări sau confirmări suplimentare atât de la ofertantul în cauză, cât și de la autoritățile competente care pot furniza informații în acest sens, inclusiv de la SC ▪ SRL [art. 11 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 925/2006]. În plus, se pot cere relații inclusiv de la ▪ Ltd. Anglia, mai cu seamă pentru a elimina îndoiala ca respectivul certificat tranzitoriu să nu fie unul

valid (pe site-ul organismului din Anglia figurează un certificat pentru o firmă din România nerecunoscut de acesta).

Și asupra declarației pe proprie răspundere trebuiau cerute clarificări (declarație pentru care autoritatea nu a furnizat ofertanților un model), întrucât petentul declară că lucrările efectuate de societatea sa sunt conform [...]. În cauză contractul nu privește vreo lucrare, ci servicii, pe de o parte, iar pe de altă parte, certificarea ISO 9001:2008 se obține pe companie, nu pe lucrări sau servicii.

Deosebit de util a semnalat aici sunt și cele reținute de Tribunalul de Primă Instanță de la Luxemburg în hotărârea sa din 10 decembrie 2009, cauza T-195/08, ▪ NV împotriva Comisiei Europene, pct. 56 și 57:

56. Aceasta este situația în special atunci când textul unei oferte este redactat în mod ambiguu, iar împrejurările cauzei, despre care autoritatea are cunoștință, arată că este probabil ca ambiguitatea să poată fi explicată în mod simplu și să poată fi ușor îndepărtată. În principiu, într-un astfel de caz, este contrar principiului buneii administrări ca această ofertă să fie respinsă de autoritate fără ca aceasta să își exercite posibilitatea de a solicita precizări. A i se recunoaște, în asemenea împrejurări, o putere discreționară absolută ar fi contrar principiului egalității de tratament (a se vedea în acest sens Hotărârea Tribunalului din 27 septembrie 2002, Tideland Signal/Comisia, T-211/02, pct. 37 și 38).

57. Mai mult, principiul proporționalității impune ca actele instituțiilor să nu depășească limitele a ceea ce este adecvat și necesar în scopul realizării obiectivelor urmărite, înțelegându-se că, în cazul în care este posibilă o alegere între mai multe măsuri adecvate, trebuie să se recurgă la cea mai puțin constrângătoare, iar inconvenientele cauzate nu trebuie să fie disproporționate în raport cu scopurile urmărite (Hotărârea Curții din 5 mai 1998, National Farmers' Union și alții, C-157/96, pct. 60). Acest principiu impune autorității contractante, atunci când aceasta se confruntă cu o ofertă ambiguă, iar o cerere de precizări cu privire la conținutul ofertei menționate ar putea asigura securitatea juridică în același mod precum respingerea imediată a ofertei în cauză, să solicite precizări candidatului vizat, mai degrabă, decât să opteze pentru respingerea pură și simplă a ofertei acestuia (a se vedea în acest sens Hotărârea Tideland Signal/Comisia, pct. 56 de mai sus, pct. 43).

Tot astfel, în hotărârea Tribunalului din 27 septembrie 2002, cauza ▪ , Tideland Signal împotriva Comisiei Europene, la pct. 37 și 38 se arată:

37. Ca răspuns la argumentul autorității potrivit căruia comisia de evaluare nu era ținută de nicio obligație de a solicita clarificări de

la ofertant, Tribunalul constată că puterea stabilită în secțiunea 19.5 din instrucțiunile către ofertanți trebuie, în special în conformitate cu principiul dreptului comunitar al buneii administrări, să fie însoțită de o obligație de a fi exercitată în împrejurări în care clarificarea unei oferte este atât practic posibil, cât și necesară (a se vedea, prin analogie, cauzele T-22/99 Rose/Comisia [2000], p. IA-SC-27 și II-115, punctul 56, Carvelis v T-182/99 Parlamentul European [2001], p. IA-SC-13 și II-523, punctele 32-34; a se vedea, de asemenea, mai general, T-231/97, New Europe Consulting și Brown/Comisia [1999], p. II-2403, punctul 42, și articolul 41 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, JO 2000, C 364, p. 1, proclamată la Nisa la 7 decembrie 2000). În timp ce comisiile de evaluare ale autorității nu sunt obligate să solicite clarificări în toate cazurile în care o ofertă este redactată ambiguu, ele au datoria de a exercita un anumit grad de diligență atunci când se analizează conținutul fiecărei oferte. În cazurile în care termenii unei oferte și circumstanțele cunoscute de către autoritate indică faptul că ambiguitatea are, probabil, o explicație simplă și este aparent ușor de rezolvat, în principiu este contrară cerințelor de bună administrare pentru o comisie de evaluare să respingă oferta fără a exercita puterea de a solicita clarificări. Decizia de a respinge o ofertă în aceste condiții riscă să fie afectată de o eroare vădită de apreciere din partea instituției în exercitarea acestei puteri.

38. Mai mult, ar fi în contradicție cu principiul egalității, la care secțiunea 19.5 din instrucțiunile către ofertanți face referire în cazul de față, ca o comisie de evaluare să se bucure de o putere de apreciere nelimitată în a alege dacă sau nu să ceară clarificări privind o ofertă individuală, indiferent de considerații obiective și fără a fi supusă unei supravegheri judiciare (a se vedea, prin analogie, cauzele conexate T-112/96 și T-115/96 Séché/Comisia [1999], p. IA-SC-115 și II-623, pct. 127). Contrar celor susținute de autoritate, principiul egalității nu se opune comisiei de evaluare să permită ofertanților să clarifice orice ambiguități în ofertele lor, deoarece secțiunea 19.5 cuprinde prevederi exprese pentru o astfel de clarificare să fie cerută, iar comisia de evaluare este obligată să trateze toți ofertanții într-un mod similar cu privire la exercitarea acestei puteri.

Față de ansamblul considerentelor expuse în paginile de mai sus se constată că evaluarea ofertei SC ▪ SRL s-a realizat cu nerespectarea dispozițiilor legale în vigoare și, pe cale de consecință, critica societății contestatoare privind nelegalitatea respingerii ofertei sale este fondată. Astfel, în baza art. 278 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006, consiliul va admite în parte contestația SC ▪ SRL nr. ▪/13.01.2011, va anula raportul procedurii nr. ▪/12.01.2011 și va obliga autoritatea

contractantă la reevaluarea ofertelor, precum și la emiterea unui nou raport al procedurii de atribuire, cu respectarea legislației privind achizițiile publice.

În baza aceleiași temeii legal va anula adresele autorității contractante de comunicare către ofertanți a rezultatului procedurii, subsecvente și dependente de raportul procedurii, și va obliga autoritatea să comunice ofertanților, după reevaluarea ofertelor, rezultatul procedurii de atribuire, conform Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 34/2006.

Capătul de cerere de anulare a întregii proceduri de atribuire va fi respins ca neîntemeiat, în condițiile în care procedura poate fi continuată de autoritate prin evaluarea legală a ofertelor.

Redactată în trei exemplare, conține 7 (șapte) file.

PREȘEDINTE COMPLET,

▪

MEMBRU,

▪

MEMBRU,

▪